

El Santa Mònica, refugi artístic, climàtic i esportiu per al veïnat i visitants del centre d'arts

- S'obre al públic 'TRÀNSIT', una instal·lació artística de La cuarta piel i Raquel Vázquez Romero que transforma la terrassa del centre d'arts en un espai més verd per combatre la calor urbana aquest estiu
- El centre reafirma el seu compromís amb una cultura sostenible i l'ús de l'espai públic com a bé comú, i ofereix també un refugi esportiu a través de l'exposició 'CITISSIMUM ALTISSIMUM FORTISSIMUM'
- El Santa Mònica forma part de la xarxa de refugis climàtics de Barcelona i del projecte comunitari #RavalEstiuEducatiu

Amb l'arribada de la calor, el Santa Mònica obre al públic [TRÀNSIT](#), una intervenció artística temporal que converteix la terrassa del centre d'arts en un espai més verd, amb zones d'ombra, descans i reflexió. La proposta forma part de la [xarxa de refugis climàtics de Barcelona](#) i del projecte comunitari [#RavalEstiuEducatiu](#), i ofereix un espai gratuït, fresc i accessible per al veïnat i les persones visitants durant tot l'estiu.

TRÀNSIT és una proposta del col·lectiu [La cuarta piel](#), amb la col·laboració de l'arquitecta i artista digital Raquel Vázquez Romero. **Catorze morenes instal·lades a la terrassa creen un microclima real** gràcies a la seva ombra i a l'evapotranspiració, mentre un sistema de reg singular mostra les quantitats d'aigua que consumeix cada arbre i **diversos sensors monitoren l'impacte positiu d'aquests en el seu entorn urbà**. A diferència de solucions artificials o industrials, el projecte reivindica els arbres i els espais verds com la millor forma de refugi contra la calor: vius, sostenibles, regeneratius i no contaminants.

Pensada des d'una temporalitat radical, **TRÀNSIT posarà en marxa una campanya, en finalitzar l'estiu, per relocalitzar els arbres en altres punts**, com escoles o espais públics, estenent així el seu impacte i convertint l'efímer en una oportunitat de regeneració urbana. També es reutilitzaran els materials de l'estructura que continuaran la seva vida útil en altres projectes.

Aquesta proposta s'integra també en el marc de l'exposició [CITISSIMUM ALTISSIMUM FORTISSIMUM](#), en què el Santa Mònica explora conceptes com el cos, la mesura, el rendiment i la competició des d'una perspectiva crítica. En aquest context, els arbres es presenten com organismes altament adaptats a les exigències de la ciutat, igual que els cossos dels esportistes d'elit: espècies seleccionades per la seva eficiència, capacitat d'ombra i resistència, que incorporen tecnologies per optimitzar el seu rendiment i resposta davant condicions urbanes extremes.

Un refugi també artístic i esportiu al barri del Raval

Aquest estiu, en el marc de l'exposició en curs sobre l'esport de competició [CITISSIMUM ALTISSIMUM FORTISSIMUM](#), el Santa Mònica esdevé un refugi no només climàtic, sinó també artístic i esportiu a través de la instal·lació participativa [Estadi](#), de Cabosanroque i Flexo Arquitectura. Desplegada ocupant tot el claustre del centre, *Estadi* s'activa quan no s'encistella o no es fa gol, quan no es guanya. En aquest terreny de joc i *descompetició*, les regles i el camp es trenquen i es modifiquen per l'alteració dels seus elements.

Així, el centre participa en el projecte comunitari [#RavalEstiuEducatiu](#) i ofereix espais interiors –com *Estadi*, la Sala Bar o l'espai participatiu– i exteriors –com la terrassa i *TRÀNSIT*– per descansar, connectar-se al wifi, llegir, jugar o fer esport, especialment pensats per a infants i joves del barri. Aquesta és la sisena edició d'aquest projecte del Grup d'Educació Comunitària del Raval, dinamitzat per la [Fundació Tot Raval](#), en el qual participen, de mitjana, sis-centes persones cada estiu, gràcies al treball conjunt d'una quarantena d'entitats socioeducatives i equipaments del barri.

Amb aquestes iniciatives, el Santa Mònica materialitza els seus objectius d'entendre l'art com un dret i l'espai públic com a bé comú, i d'avançar cap a la millora de la sostenibilitat ambiental, un compromís reconegut amb el [Distintiu de Garantia de Qualitat Ambiental](#) (DGQA) en la categoria d'espais d'arts visuals, atorgat pel Departament d'Acció Climàtica.

Informació de la visita:

El Santa Mònica és un centre d'arts públic, gratuït i obert a tothom.

L'horari d'obertura és de dimarts a diumenge i festius d'11:00 h a 20:30 h.

No cal fer una reserva prèvia per visitar el refugi esportiu o el refugi climàtic, però si es ve en grup es recomana avisar de la visita escrivint al correu: santamonica@gencat.cat.

L'ús de l'*Estadi* per un mateix grup és de màxim una hora.

Contacte de comunicació i premsa:

Clara Bofill: cbofillp@gencat.cat / 93 554 78 61 / 677 29 21 26

Biografies

[La cuarta piel](#) és un col·lectiu d'art i arquitectura format per **Iñigo Barrón** (Madrid, 1995) i **César Fuertes** (Madrid, 1995), que treballa en la intersecció entre el disseny, la recerca i la pedagogia. Desenvolupa propostes des de la fase d'ideació fins a la fabricació, amb interès a cuidar els processos i fomentar diverses formes de col·laboració. El seu treball s'aproxima als paisatges contemporanis a través de processos situats, vinculant reflexió i gaudi. Malgrat la seva joventut, els seus projectes han estat presentats en institucions com CC Las Cigarreras, Centro Centro, La Casa Encendida, CCCC o IVAM i reconeguts amb premis com Arquia/innova ex aequo o ADI-FAD Cultura.

En aquesta ocasió col·laboren amb **Raquel Vázquez Romero** (Madrid, 1995), arquitecta i artista 3D centrada a investigar les relacions entre paisatges digitals i físics.

[cabosanroque](#) són **Laia Torrents Carulla** i **Roger Aixut Sampietro**. La seva feina es desenvolupa al voltant del so i les seves capacitats performatives. Les seves intervencions qüestionen l'espai d'exhibició i els formats; també qüestionen l'espectador a l'hora d'habitar aquest espai, físic, temporal i conceptual; sonor i visual. Els interessa l'artifici i la seva relació amb els humans. Busquen tensions entre disciplines com la música, el teatre, les arts visuals i el so per obrir marges, espais en conflicte. La seva formació acadèmica (música, enginyeria industrial i arquitectura) els porta a utilitzar la tecnologia en totes les seves obres, entesa sempre com a eina, com a mitjà i no com a estètica, en un procés continu de recerca. Molt sovint col·laboren amb altres artistes, pensadors i escriptors.

[Flexo Arquitectura](#) és un estudi fundat l'any 2002 per Tomeu Ramis, Aixa del Rey i Bàrbara Vich, i actualment dirigit per **Tomeu Ramis** i **Aixa del Rey**. Amb seu a Barcelona, explora la capacitat de qualsevol projecte per tenir sentit dins d'un context eco-social concret, utilitzant els recursos —tant conceptuals com narratius— i les condicions —tècniques, econòmiques i materials— com a oportunitats des d'on construir les estratègies projectuals.